

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1448

Варна, 25.05.2023 г.

Административният съд - Варна - I тричленен състав, в закрито заседание на двадесет и пети май две хиляди и двадесет и трета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БОРИСЛАВ МИЛАЧКОВ

сложи на разглеждане административно дело № 20237050701144 / 2023 г.

Производството е по реда на чл.190, ал.1, вр. чл.166, ал.4 АПК.

Постъпила е жалба от Медицински център за специализирана извънболнична помощ /МЦИБСП/ „АСКЛЕПИЙ“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр***представявано от проф. А.Н.А., чрез адв. К.М., против Решение № 1247-4 на Общински съвет - Варна за актуализация на Генерален план за организация на движението на територията на Община-Варна, прието на 11.05.2023г. по Протокол № 34

Жалбоподателят твърди, че е собственик на самостоятелен обект в сграда с ид. 10135.536.456.1.4, находящ се в гр. Варна, обл. Варна, Приморски парк, ***, в който по реда, определен в Закона за лечебните заведения е регистрирал медицински център /МЦ/ за специализирана извънболнична помощ, код на ЛЗ № 0306131107. Медицинският център се помещава в сградата, построена в ПИ с ид. 10135.536.456 по КККР на гр. Варна и в същия МЦИБСП „АСКЛЕПИЙ“ ООД развива дейност по оказване на специализирана ортопедична медицинска помощ на пациенти и обучение на лекари - специалисти в областта на ортопедията. Твърди, че МЦ е посещаван целогодишно от стотици трудноподвижни пациенти от цялата страна. Твърди, че с обжалваното решение би се ограничил автомобилния достъп на дружеството до собствения му недвижим имот, предвид предвидения за поставяне на чертеж 101.4, съгласно т.5 от решението, нов забранителен пътен знак В2 - „Забранено е влизането на пътни превозни средства в двете посоки“ и Т17 - „Контролиран достъп“. Сочи, че обстоятелството, че посоченият недвижим имот попада в границите на новата организация на движението, обосновава правния му интерес от оспорване на процесното решение, т.к. със същото се възпрепятства достъпът с превозни средства на персонала и пациентите до МЦ, както и снабдяването на МЦ с консумативи и извозването на медицински отпадъци.

С жалбата, на основание чл.190, ал.2, вр. чл.166 АПК, е направено и особено искане за спиране действието на Решение № 1247-4 на ОбС - Варна, доколкото изпълнението му до разрешаване на правния спор, би причинило значителни вреди на търговското дружество. В тази връзка се сочи, че предвид спецификата на осъществяваната лечебна дейност, значимостта на вредите следва да бъде преценявана и предвид негативния обществен ефект, който изпълнението на административния акт би имал. Твърди, че

въведените ограничения за достъп до имота, в който е разкрит кабинет за извършване на извънболнична ортопедична помощ от страна на дружеството, в частност проф. Аспарухов, има за пряка непосредствена последица - ограничаване на правото му да осъществява професионалната си дейност на лекар, както и ограничаване на конституционното право на търговското дружество на свободно ползване на недвижимата собственост. Въведените ограничения в достъпа до лечебното заведение е във вреда не само на търговското дружество, но и на пациентите, страдащи от ортопедични заболявания, в повечето случаи - трудноподвижни. В този контекст твърди, че имагинерният и бланкетно заявен интерес от „защита на околната среда“ и гарантиране на правото на гражданите на здравословна и благоприятна среда, изцяло игнориран при планиране на териториалното и селищно устройство на града, е напълно несъпоставим с конкретния и реален интерес на гражданите на достъп до избраното от тях лечебно заведение и медицинска помощ, и право на собственика безпрепятствено да ползва собствеността си. Твърди и че разрешените за ползване строителни обекти безусловно налагат възможност за тяхното безстопанствено ползване от техните собственици, вкл. чрез МПС, а в случая за собственика на два самостоятелни обекта в посочената територия е въведена абсолютна забрана за достъп до тях. Не споделя и аргумента, че предвижданията на административния акт и на ГПОД са подходящи за постигане на преследваната с него цел - опазване на градската среда, т.к. вече в Приморски парк е било разрешено от самия административен орган масивно строителство на различни обекти, сред които и сградата, в която жалбоподателят е придобил недвижимата собственост. Правото на гражданите на здравословна и благоприятна околна среда е следвало да бъде приоритет при одобряване на градоустройствените планове, в частност при предвиждане и разрешаване на строителството в зона, определена в рамките на града като паркова. По тези съображения твърди, че при въвеждане на ограничения следва да се предвиди и начин за достъп до вече разрешените за ползване имоти и да се гарантира тяхното свободно ползване. В заключение сочи, че преценката на тези обстоятелствата, вкл. как да бъде защитена околната среда и ограничени вредните въздействия върху нея, е закъсняла, ненавременна и реализирана с неподходящи средства, и недопустими от Конституцията ограничения. Всякакви ограничения на достъпа до вече изградени имоти и съоръжения, които не са били взети предвид при планиране на териториалното и селищно устройство, се явяват в нарушение на принципа на пропорционалност и по същество си са дискриминационни.

С Разпореждане № 5924/23.05.2023г. искането за спиране е оставено без движение с указания към жалбоподателя: 1/ да уточни изрично: в коя конкретна част (графична част, чертеж) към Схема на Район „Приморски“ - неразделна част от проекта за актуализация на Генералния план, и по отношение поставянето/премахването на кой знак, и/или табела, и/или съоръжение за извършване на контролиран достъп, оспорва Решение № 1247-4 на Общински съвет - Варна и съответно иска неговото спиране; 2/ да представи доказателства във връзка с твърденията си, че от предварителното изпълнение на оспореното решение ще претърпи значителни или трудно поправими вреди, в т.ч. да представи доказателства за твърденията в жалбата, че в сграда с ид. 10135.536.456.1.4, находящ се в гр. Варна, обл. Варна, Приморски парк, ***, по реда, определен в Закона за

лечебните заведения, е регистрирал медицински център /МЦ/ за специализирана извънболнична помощ, код на ЛЗ № 0306131107.

Със същото разпореждане ОбС-Варна е задължен да представи информация за това: към момента с какъв акт и по какъв ред е организиран достъпа на пътни превозни средства на територията на Приморски парк, и конкретно до Медицински център за специализирана извънболнична помощ - АСКЛЕПИЙ“ ООД, сграда с ид. 10135.536.456.1, находяща се в ПИ ид. 10135.536.456 по КККР на гр.Варна; въведен ли е пропускателен режим за автомобилите, служителите и пациентите на Медицинския център и какъв е той.

Във връзка с дадените указания е постъпил отговор С.д. № 7859/25.05.2023г. от ОбС-Варна, чрез адв.Деяна Стефанова, в който се сочи, че към момента не е организиран достъпа на пътни превозни средства на територията на Приморски парк и не е въведен пропускателен режим за автомобили с предходно решение на Общински съвет - Варна, постановено преди приемане на процесното решение.

В изпълнение на указанията по Разпореждане № 5924/23.05.2023г., с молба С.д. № 7872/25.05.2023г. жалбоподателят, чрез адв.М., уточнява, че искането за спиране на изпълнението на решението е в частта - **графична част към схема на район Приморски, неразделна част от проекта за актуализация на Генералния план, по отношение поставянето на чертеж 101.4 на нов знак В 2, Т 7 и Т 17, както и монтирането на нова бариера за извършване на контролиран достъп до алеята за достъп до Делфинариума, както и поставяне на нова табела с текст: в зоната с контролиран достъп движение с максимална скорост до 10 km/h, и премахване на 9 броя съществуващи знаци.** Към уточняващата молба представя Удостоверение № 2257/14.08.2012г., издадено от директора на РЗИ-Варна, за регистрация на „Медицински център за специализирана извънболнична помощ „Асклепий“ ООД - клон Варна. Представя и препис от жалбата и доказателствата към нея за връчване на другата страна.

След преценка представените от страните доказателства, както и на тези, служебно приобщени към материалите по делото - разпечатки от сайта на ОбС-Варна на обжалваното решение - текстова и графична част, и приложенията към него, съдът намира за установено от фактическа страна, следното:

Съгласно нот. акт № 6, том II, рег. № 9136, дело № 192/2010г., жалбоподателят Медицински център за специализирана извънболнична помощ - АСКЛЕПИЙ“ ООД се легитимира като собственик на **самостоятелен обект в сграда с ид. 10135.536.456.1.4. по КККР на гр. Варна, намиращ се на ет.-1, в сграда № 1, изградена в ПИ с ид. 10135.536.456, с адрес гр. Варна, Приморски парк, *****

Съгласно нот. акт № 41, том I, рег. № 1378, дело № 36/2017г., Медицински център за специализирана извънболнична помощ - АСКЛЕПИЙ“ ООД се легитимира като собственик и на **самостоятелен обект в сграда с ид. 10135.536.456.1.11. по КККР на гр. Варна, намиращ се на първи партерен**

етаж, в сграда № 1, изградена в ПИ с ид. 10135.536.456, с адрес гр. Варна, Приморски парк, ***

Видно от Удостоверение № 2257/14.08.2012г., издадено от д-ра на РЗИ-Варна, на основание чл.40, ал.9 от Закона за лечебните заведения, Медицински център за специализирана извънболнична помощ - АСКЛЕПИЙ“ ООД е регистрирано като лечебно заведение - Медицински център, с предмет на дейност: извънболнична специализирана медицинска помощ. Лечебното заведение е вписано в регистъра на РЗИ - Варна под № 115, парт. 09, том 9 и се представлява от проф. д-р А.Н.А.. ЛЗ е с рег.№ на практика - 030613117.

Видно от публично достъпните регистри на ЛЗ на територията на обл.Варна - <https://www.rzi-varna.com/registers.php>, ЛЗ 0306131107 е с адрес гр.Варна м-ст „Салтанат“ № 456, ет.1.

На проведено на 11 май 2023г. заседание, по Протокол № 34, ОбС-Варна е взел Решение № 1247-4, с което на основание чл.21, ал.1, т.23 и ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл.76, ал.3 и чл.79 от Административнопроцесуален кодекс, чл.15, ал.7 от Закон за движението по пътищата, чл.6, ал.1, т.1 и чл.8 от Наредба № 1/17.01.2001г. за организиране на движението по пътищата, чл.5, т.8 от Наредба за обществения ред на територията на Община Варна и по предложение от Кмета на община Варна с рег.№ РД22019271ВН/07.09.2022г., е одобрен окончателен проект за актуализация на Генерален план за организация на движението на територията на Община Варна, ведно с графична част - приложение към решението. Със същото решение на кмета на Община-Варна е възложено осъществяването на всички действия, необходими за неговото правилното и законосъобразно изпълнение.

Според обяснителната записка към ГПОД, актуализацията е изготвена въз основа на Решение на ОбС-Варна № 1772-6 от Протокол 42/01.08.2019г. (с което са одобрени доклад и оценка за резултатите от извършена проверка за установяване на обстоятелствата по чл.8, ал.1, т.3 и т.4 от Наредба № 1/17.01.2001г. за необходимостта от актуализация на ГПОД на територията на Община-Варна), обхваща само частта около Приморски парк и засяга чертежи: 100.4, 101.1, 101.2, 101.3, 101.4, 102.1, 102.2, 102.3, 102.4, 105.2 и 106.1 - всички неразделна част от плана.

ПИ с ид. 10135.536.456 - в който попада сграда 10135.536.456.1, в която се намират самостоятелни обекти с ид. 10135.536.456.1.4 и 10135.536.456.1.11 - собственост на жалбоподателя, попада в обхвата на разработката - чертеж 101.4, където според актуализацията на ГПОД се предвижда: поставянето на нов знак В 2, Т 7 и Т 17 /контролиран достъп/ и се монтира нова бариера за извършване на контролирания достъп по алеята за достъп до „Делфинариума“. Поставя се нова табела с текст „В зоната с контролиран достъп движение с максимална скорост 10км/ч. Премахват се 9бр. съществуващи знаци.

При така установените факти, по направеното искане за спиране действието на Решение № 1247-4 на ОбС-Варна по Протокол № 34/11.05.2023г., настоящият състав на Адм.съд-Варна, намира следното:

Съгласно чл.3, ал.3 ЗДвП, условията и редът за организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване, се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството. На това правно основание е издадена Наредба № 1/17.01.2001г. за организиране на движението по пътищата, обн., ДВ, бр.13 от 10.02.2001г., в чл.6, т.1 и чл.15 от която е предвидено, че за организиране на движението по пътищата се изготвят генерални планове за организация на движението в населени места, чиито окончателни проекти се одобряват от кметовете на съответните общини/ райони.

Съгласно чл.9, ал.1 от Наредбата, генерален план за организация на движението се разработва за цялата територия на населеното място или за част от него - район, зона, жилищен комплекс, и обхваща всички комуникационно-транспортни площи, обслужващи движението на пътните превозни средства, превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници, пешеходното и велосипедното движение и паркирането, а според ал.3 на с.р., Генерален план за организация на движението се изработва със срок на валидност до 5 години.

По смисъла на §1, т.1 от ПР от Наредбата, Община - Варна управлява и е стопанин на пътищата в процесната местност „Салтанат“ като част от Приморски парк в гр. Варна.

Съгласно чл.8, ал.1 от Наредбата, актуализация на ГПОД и ПОД се извършва при: 1/ промяна в пътнотранспортната обстановка в резултат на променена с повече от 30 на сто интензивност на транспортните и пешеходните потоци; 2/ нарастване на пътнотранспортната аварийност; 3/ увеличаване въздействието на автомобилния транспорт върху околната среда над допустимите норми за шум, вибрации, газове и други вредни емисии; 4/ несъответствие на съществуващата организация на движението с изискванията на действащата нормативна уредба. Проверка за установяване обстоятелствата по ал.1 се извършва от стопанина на пътя на 5 години или в по-кратък срок при възникване на някое от тези обстоятелства - чл.8, ал.2 от Наредбата.

Съгласно чл.14, ал.1 от Наредбата, стопанинът на пътя внася ГПОД във фаза „Предварителен проект“ за разглеждане, съгласуване и приемане от общинския (районния) експертен съвет по устройство на територията при съответната община (район). Съгласно чл.15 от Наредбата, окончателният проект на ГПОД се одобрява от кмета на съответната община (район).

Процесното решение на ОбС-Варна е издадено на основание чл.15, ал.7 ЗДвП и чл.6, ал.1, т.1 и чл.8 от Наредба № 1/17.01.2001г. и със същото е одобрен окончателен проект за актуализация на Генерален план за организация на движението на територията на Община Варна, ведно с графична част.

Видно от Решение на ОбС-Варна № 1772-6 от Протокол 42/01.08.2019г., със същото са одобрени доклад и оценка за резултатите от извършена проверка за установяване на обстоятелствата по чл.8, ал.1, т.3 и т.4 от Наредба № 1/17.01.2001г. за необходимостта от актуализация на ГПОД на територията на Община-Варна.

Разпоредбата на чл.15, ал.7 ЗДвП въвежда забрана за преминаването и паркирането на пътни превозни средства в паркове, градини и детски площадки в населените места извън обозначените за това места, като в тази връзка е одобрената актуализация, която според обяснителната записка обхваща само частта около Приморски парк, идентифицирана с приложените чертежи, в т.ч. поставянето на забранителни знаци В 2, табели Т7 и Т17 и съоръжения за контролиран достъп.

Така с одобрената с обжалваното решение актуализация на ГПОД е регламентиран начинът на преминаване през част от територията на гр. Варна посредством пътни превозни средства, като адресати на същото могат да бъдат както неопределен, така и неограничен кръг от лица, с оглед правото на гражданите на свободно придвижване на територията на страната. Независимо че ГПОД се изработва със срок на валидност до 5 години (чл.9, ал.3 от Наредбата) въведените с него правила за организация на движението, имат многократно правно действие, т.к. чрез въведените с него ограничения и забрани за преминаване през процесната територия с пътни превозни средства, важащи за продължителен период от време, се налага трайно и повтарящо се поведение, което следва да се спазва от неограничен брой лица.

По изложените съображения, оспореното решение на ОбС-Варна е нормативен административен акт по смисъла на чл.75 АПК - *в този смисъл в Определение № 10483/29.07.2020г. по дело № 6861/2020г. на 5-членен състав на ВАС, Решение на ВАС № 6089/21.06.2022г. по адм. д. № 2511/2022г.*

Съгласно чл.190, ал.1 АПК, оспорването не спира действието на нормативния акт, освен ако съдът постанови друго. Определението на съда по ал.1 за спиране действието на подзаконовия нормативен акт се обнародва по начина, по който е бил обнародван актът, и влиза в сила от деня на обнародването - чл.190, ал.2 АПК. Съгласно чл.196 АПК, за неуредените в този раздел въпроси се прилагат разпоредбите за оспорване на индивидуални административни актове, с изключение на чл.142, ал.1, чл.152, ал.3, чл.173 и чл.178 АПК.

При тази правна регламентация искането за спиране следва да се разгледа по реда и на основанията в чл.160, ал.4, вр. ал.2 АПК.

В случая искането за спиране изхожда от надлежна страна, с безспорно установен пряк и непосредствен правен интерес, т.к. жалбодателят се легитимира като собственик на самостоятелни обекти в недвижим имот, попадащ в обхвата на процесната разработка, като с оглед въведената забрана, достъпът до имота му с МПС е ограничен. Искането за спиране е направено и в рамките на висящо съдебно производство по оспорване на Решение № 1247-4 на ОбС-Варна по Протокол № 34/11.05.2023г., поради което е **ДОПУСТИМО**.

Разгледано по същество, искането е **ОСНОВАТЕЛНО**.

Съгласно чл.166, ал.4 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да

бъде спряно от съда при условията на ал.2. Според чл.166, ал.2 АПК, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл.60, ал.1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

За да допусне предварително изпълнение по силата на закона, законодателят е презумирал наличието на предпоставките по чл.60, ал.1 АПК и тяхното съществуване не следва да се доказва от органа. Жалбоподателят следва да докаже наличието на някоя от посочените в чл.60, ал.1 АПК предпоставки, в резултат на което по отношение на него да е налице защитим по см. на чл.60, ал.1 АПК личен интерес, противопоставим с по-голяма тежест от презумирания от законодателя. Жалбоподателят следва да обоснове твърде вероятното настъпване на значителни или трудно поправими вреди за себе си. За значителни се преценяват вреди, които имат определено материално изражение, а като трудно поправими - вреди, които **ограничават/засягат основни права и/или ценности. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя.**

Както е прието в Определение на ВАС № 2975/25.02.2020г. по адм.д. № 1999/2020г., за разлика от чл.60, ал.1 АПК, разпоредбата на чл.166, ал.2 АПК не задължава съда да извършва съпоставка между частния и обществения интерес, както и да изследва целта, за която е издаден актът.

Във всички случаи обаче и в контекста на последиците, които поражда акта, чието спиране се иска, респ. дали от неговото действие е вероятно да настъпят значителни или трудно поправими вреди, съдът дължи преценка за спазване на императивното изискване за съразмерност /пропорционалност/ по чл.6 АПК и в конкретния случай това е така, защото забраната по чл.15, ал.7 ЗДвП не е абсолютна.

Преценката във всички случаи следва да обхваща интензитета на засягане на правата, вкл. вида на извършваната от молителя дейност в обекта, попадащ на територията, за която действа забраната, в това число дали същата рефлектира и по какъв начин, върху правата на трети лица, на други обществени отношения и легитимни цели, които са противопоставими на охраняваните от акта - в случая ограничаване въздействието на автомобилния транспорт върху околната среда над допустимите норми за шум, вибрации, газове и други вредни емисии, както и привеждане на съществуващата организация на движението с изискванията на действащата нормативна уредба - арг. от Решение на ОбС-Варна № 1772-6 по Протокол № 42/01.08.2019г. и чл.8, ал.1, т.3 и т.4 от Наредба № 1/17.01.2001г.

Настоящият състав намира за основателно оплакването на жалбоподателя, че оспореното решение и неговото предварително действие /изпълнение/ засяга конституционно гарантираното му право на собственост, прогласено в чл.17 от Конституцията на Република България, тъй като се ограничава достъпа до собствените му имоти.

Както е видно и от отговора на ОбС-Варна С.д. 7859/25.05.2023г. по повод Разпореждане № 5924/23.05.2023г. към момента не е организиран

достъпа на пътни превозни средства на територията на Приморски парк и не е въвеждан пропускателен режим за автомобили с предходно решение на ОбС-Варна.

Тоест, въведената с обжалваното решение на ОбС-Варна забрана за влизане на МПС е абсолютна и към момента не е предвидено никакво изключение от нея, вкл. за собственици на имоти, попадащи в обхвата на действие на забраната, персонала и пациенти на Медицинския център.

Без съмнение е налице потенциална възможност за настъпване на трудно поправими вреди - както по отношение на дружеството - жалбоподател, така и по отношение на трети лица, т.к. в случая дружеството развива дейност в обществен интерес - като Медицински център за извънболнична помощ, вписан в регистрите на ЛЗ за първична и специализирана извънболнична помощ с код на ЛЗ 0306131107, като дейността се развива в гр.Варна, м-ст Салтанат, която попада в обхвата на чертеж 101.4 от графичната част на ГПОД.

Основателно жалбоподателят сочи и че конкретната ситуация е създадена с предходно издадени и влезли в сила административни актове на органи на Община Варна, с които в местност „Салтанат“ е разрешено строителството на сгради и ползването на обектите в тях, сред които безспорно са обекти, собственост на жалбоподателя. Наложеният с оспореното решение ограничения на достъпа до иначе законни обекти частна собственост следва да се определят като труднопоправими вреди по смисъла на закона. Дори да се дължи съпоставяне на обществения интерес с този на жалбоподателя, конкретните факти налагат извод за противопоставимост на частния интерес на особено важните интереси на обществото, в чиято защита е прието решението, тъй като в противен случай би се нарушил справедливия баланс между тях - така в *Определение на ВАС № 2975/25.02.2020г. по адм.д. № 1999/2020г.*

Отделно, съгласно Тълкувателно решение № 2 от 27.06.2016 г. по т.д. № 2/2015г. на ОСС на ВАС, вреди, причинени на граждани или юридически лица при или по повод изпълнението/действието на подзаконов нормативен акт в периода, преди той да бъде отменен като незаконосъобразен или обявен за нищожен, не подлежат на обезщетяване по реда на чл.1, ал.1 ЗОДОВ, което е достатъчно възможните вреди да бъдат квалифицирани като значителни и труднопоправими.

По така изложените съображения, съдът приема, че искането за спиране действието на обжалваното решение на ОбС-Варна се явява основателно **в частта**, в която засяга правата на жалбоподателя - за територията, в която попадат собствените му имоти, и за забраната за влизане на моторни превозни средства, касаеща неговите имоти - както е указано на чертеж 101.4, неразделна част от графичната част на оспореното решение.

Водим от горното и на основание чл.190, ал.1, вр. чл.160, ал.4, вр. ал.2 АПК, Варненският административен съд, I-ви тричленен състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА ДЕЙСТВИЕТО на Решение № 1247-4 на Общински съвет - Варна взето по Протокол № 34/11.05.2023г., с което е одобрен окончателен проект за актуализация на Генерален план за организация на движението на територията на Община Варна, **В ЧАСТТА на:** графична част - чертеж 101.4, по отношение на поставянето на нов знак В 2, Т 7 и Т 17 /контролиран достъп/, както и монтирането на нова бариера за извършване на контролиран достъп до алеята за достъп до „Делфинариума“, както и поставяне на нова табела с текст: „В зоната с контролиран достъп движение с максимална скорост до 10 km/h“, и премахване на 9 броя съществуващи знаци - до приключване на настоящото производство с влязъл в сила съдебен акт.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на РБ, в 7-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: